«انیو موریکونه» درگذشت

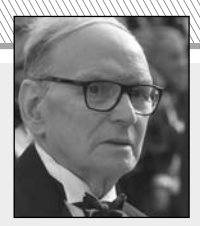

«نیو موریکونه»، آهنگساز برجسته ایتالیایی که ساخت موسیقی معروف سینمای وسترن و دیگر آثار مهم سینمایی را در کارنامه داشت، در ۹۱ سالگی درگذشت. این آهنگساز برنده اسکار که شهرت خود را برای ساخت موسیقی هفت فیلم از ساخته‌های «سرجیو لئونه» کارگردان بزرگ ایتالیایی در ژانر وسترن کسب کرده بود، در ۹۱ سالگی در شهر رم و یک هفته پس از شکستگی استخوان ران بر اثر زمین خوردن درگذشت. «موریکونه» که ساخت موسیقی بیش از ۵۰۰ اثر سینمایی و تلویزیونی و همچنین ۱۰۰ اثر کلاسیک را بر عهده داشته، تاکنون پنج‌بار با فیلم‌های «روزهای بهشت» (۱۹۷۸)، «مأموریت» (۱۹۸۶)، «تسخیرناپذیران» (۱۹۸۷)، «باگزی» (۱۹۹۱) و «مالنا» (۲۰۰۰) نامزد کسب جایزه اسکار شد و در سال ۲۰۰۷ میلادی نیز جایزه افتخاری آکادمی علوم و هنرهای سینمایی اسکار را دریافت کرد و در سال ۲۰۱۶ نیز در سن ۸۷ سالگی برای فیلم «هشت نفرتانگیز» ساخته «کوئنتین تارانتینو» جایزه اسکار موسیقی متن را کسب کرد. این آهنگساز برجسته که متولد شهر رم است، فعالیت هنری خود را از سال ۱۹۶۱ آغاز کرد و علاوه بر «سرجیو لئونه» با کارگردانان سرشناسی مانند «برناردو برتولوچی»، «پیر پائولو پازولینی»، «پدرو آلمادوار»، «جوزپه تورناتوره»، «اولیور استون»، «ترنس مالیک»، «برایان دی‌پالما» و «بری لوینستون» همکاری داشته است. به گزارش ایسنا به نقل از هالیوود ریپورتر، موسیقی فیلم‌هایی مانند «فاشیست»، «یک مشت دلار»، «به خاطر چند دلار بیشتر»، «خوب بد زشت»، «روزی روزگاری در غرب»، «روزی روزگاری در آمریکا»، «سینما پارادیزو»، «هملت»، «افسانه ۱۹۰۰»، «بهترین پیشنهاد»، «بیل را بکش» و «حرامزاده‌های لعنتی» از دیگر آثار این موسیقیدان برجسته ایتالیایی محسوب می‌شود.

فصل سوم «از سرنوشت» در مراحل پایانی فنی

اکبر تحویلیان تهیه کننده سریال «از سرنوشت» درباره آخرین وضعیت فصل سوم این مجموعه عنوان کرد: تدوین فصل سوم سریال «از سرنوشت» به کارگردانی محمدرضا خردمندان به پایان رسیده است و این روزها مراحل صداگذاری و ساخت موسیقی آن در حال انجام است. به گزارش صبا، وی در پایان سخنانش اظهار کرد: زمان دقیق پخش مشخص نیست اما فکر می کنم اوایل پاییز روی آنتن شبکه دو سیما برویم.

واکاوی اظهارات ضیا هاشمی درباره دادن مجوز شبکه نمایش خانگی به صداوسیما

وقتی با تیشه به ریشه می زنیم!

آفتاب یزد – گروه فرهنگی: بحث واگذاری مجوز تولید مجموعه‌های شبکه نمایش خانگی از وزارت ارشاد به صداوسیما موضوع داغ این روزها بوده که البته با انتقادات بسیاری هم همراه شده است. با این همه سازمان صداوسیما از مدت‌ها قبل در تلاش است تا هر طور شده تولید مجموعه‌های نمایشی را به صورت انحصاری در دست بگیرد. دو روز پیش ضیا هاشمی (رئیس جامعه صنفی تهیه‌کنندگان) درباره گمانه‌زنی‌های مطرح شده مبنی بر اینکه از این پس مجوز ساخت مجموعه‌های شبکه نمایش خانگی باید از طریق صداوسیما داده شود، اظهاراتی را بیان کرده بود که بنا داریم در این گزارش به مهمترین بخش های سخنان این فعال عرصه رسانه‌های تصویری درباره این موضوع بپردازیم اما پیش از آنکه وارد ماجرای بررسی اظهارات ضیا هاشمی شویم با یک «چرا»ی مهم مواجه هستیم، چرا رسانه ملی می خواهد تولید مجموعه های نمایشی را به انحصار خود در آورد؟ آمارهایی که هر از چند گاه یکبار از سوی رسانه ملی منتشر می شود نشان می دهد که این رسانه پتانسیل بسیار خوبی برای جذب مخاطب و راضی نگه داشتن او دارد، وقتی صحبت از اعتماد ۹۰ درصدی مخاطبان رسانه ملی به برنامه های تلویزیون می شود و هنگامی که از میزان رضایت بالای ۸۵ درصدی مخاطب از این رسانه می شود، نشانگر این است که تلویزیون در زمینه برنامه سازی و ارائه خوراک فرهنگی به مردم عملکرد بسیار بسیار خوبی داشته و دارد. اما در این میان موضوع دیگری نیز مطرح است، اینکه اساسا به قول قدیمی ها هیچ ماست بندی نمی گوید ماست من ترش است و باز هم به قول قدیمی ها مشک آن است که خود ببوید، نه آنکه عطار بگوید. واقعیت این است که چیزی که در جامعه رخ می دهد و چیزی که حقیقت دارد این است که مردم از عملکرد رسانه ملی رضایت ندارند و اعداد و ارقامی که گاه و بیگاه از سوی دفتر نظرسنجی سازمان عریض و طویل رسانه ملی منتشر می شود، فقط و فقط یکسری اعداد و ارقام هستند، اعداد و ارقامی که ممکن است بتوان به صورت تئوری آنها را اعلام کرد، اما زمانی که به مرحله عمل می رسد هیچکدام از این اعداد و ارقام را نه می توان اثبات کرد و نه می توان به آنها استناد نمود. تلویزیونی که اینهمه سانسور در داخل خود دارد، تلویزیونی که هرچه خودش صلاح می داند را روی آنتن می فرستد، تلویزیونی که مدام برنامه های تکراری پخش می کند، تلویزیونی که حرفه های خود را به دلایل کاملا واهی از خود می راند و دیگر به آنها اجازه فعالیت نمی دهد، تلویزیونی که به این دلیل که به وظیفه خود در قبال ساختن برنامه های خوب عمل نمی کند، به خواسته های برخی از مردم مبنی بر پخش تکراری سریالهای هزاربار پخش شده از شبکه های مختلف توجه می کند، اما حتی یکبار به خواسته مردم دیگر مبنی بر پخش دوباره دعای «ربنا»ی استاد شجریان هیچ اعتنایی نمی کند، تلویزیونی که از یکسو مدام از عدم تخصیص بودجه می نالد و از سوی دیگر ۲۳ ساعت از ۲۴ ساعت شبانه روز را فقط به آگهی های بازرگانی اختصاص می دهد، تلویزیونی که اینهمه مشکل دارد اولا چرا می خواهد صاحب انحصاری مجموعه های نمایشی شبکه نمایش خانگی شود و دوما به فرض محال اگر چنین امتیازی را به دست آورد، چگونه می خواهد از آن بهره برداری کند؟ اگر قرار است رویه ای که رسانه ملی برای پخش برنامه های خود در پیش گرفته، در مورد برنامه های جدیدی که مجوز آن را از دست شبکه نمایش خانگی درآورده، در پیش گیرد که کاملا مشخص است با شکست مواجه خواهد شد، چرا که اگر این رویه خوب بود که مردم اینهمه از تلویزیون گریزان نبودند. اگر هم قرار است رویه جدیدی را در پیش گیرد که اگر مرد عمل است، همان رویه را درباره برنامه های خودش اعمال کند تا مخاطبان قهر کرده اش را برگرداند. اینکه مدام آمار بدهیم که ما در کارمان بهترین هستیم که نشانگر خوب بودن عملکرد ما نیست، عملکرد ما زمانی خوب خواهد بود که از بیرون نشان داده شود و ما به ازای خارجی داشته باشد، به این مفهوم که وقتی میکروفن به دست گرفتی و به میان مردم رفتی و از آنها پرسیدی که نظرتان راجع به برنامه های صدا و سیما چیست؟ با لبخند بگویند: «دستتون درد نکنه، واقعا کار شما تو تلویزیون خیلی خوبه و ما خیلی از عملکرد بخش های مختلف صدا و سیما راضی هستیم» باور کنیم یا نکنیم اعداد و ارقام بالا از میزان رضایت مردم نه تنها چیزی را اثبات نمی کند، بلکه این ذهنیت را در میان مردم ایجاد می کند که رسانه ملی دارد از جانب آنها آمار می دهد در حالیکه خودشان نظری متفاوت با نظر منتشر شده دارند. آخر چگونه ممکن است یک برنامه ساعت ده شب پخش شود و یازده و نیم هم به پایان برسد، ۸ صبح فرداتلویزیون آمار بدهد که براساس نظرسنجی‌های انجام شده، مردم از برنامه ای که شب گذشته پخش شد، رضایت بالای ۸۵ درصدی دارند، چگونه چنین چیزی ممکن است؟ این نظرسنجی در چه ساعتی انجام شده، ساعت یازده و نیم شب به بعد؟ آن زمان که همه خواب بودند. چنین چیزی چطور ممکن است رخ دهد؟

با این مقدمه کوتاه به بررسی اظهارات ضیاهاشمی درباره موضوع مورد بحث این گزارش می پردازیم.

● من به جریان صنفی این موضوع کاری ندارم ولی این مسئله به شدت سیاسی است. جناح‌هایی می‌خواهند همدیگر را تخریب کنند و از این جهت به دنبال این موضوع آمده‌اند. وقتی تلویزیون با این همه شبکه داخلی و خارجی نتوانسته موفق عمل کند، چه اصراری برای این کار دارد. جدا از فضای سیاسی موجود، تلویزیون مخاطبان را رها کرده است.

● اساسا چیز جذابی در تلویزیون وجود ندارد. مردم به قدری که به شبکه‌های خارجی، فارسی زبان توجه دارند، شبکه‌های تلویزیون را دنبال نمی کنند و شاید تنها بخشی از اخبار شبکه خبر را دنبال کنند. بنابراین وقتی تلویزیون در چنین شرایطی قرار دارد، دادن شبکه نمایش خانگی به آن اشتباه است. البته شبکه نمایش خانگی هم اشکالاتی دارد که باید آنها را برطرف کرد، ولی وقتی صحبت از واسپاری آن به صداوسیما می‌شود یعنی می‌خواهیم آن را نابود کنیم. خب چه کاری است، به نظر من در آن را ببندیم، بهتر از این است که آن را به تلویزیون بدهیم چرا که تلویزیون اگر مدیریت کارآمدی داشت، رسانه خودش را اصلاح می کرد.

خوب دقت کنید، ضیا هاشمی می گوید «من به جریان های صنفی کاری ندارم»، این جمله یعنی یا تشکل ها و صنف های مرتبط با این موضوع، اساسا هیچ مشکلی با ادامه فعالیت های شبکه نمایش خانگی ندارند و یا اگر هم مشکلی داشته باشند، میزان آن در حداقل ترین اندازه ممکن آن است و اوج واکنش هر کدام از طرفین به عدم توجه به انتقادهایشان می تواند رفتاری شبیه رفتاری باشد که احمد نجفی چند سال پیش انجام داد و در شورای صنفی نمایش را گل گرفت. بنابراین با توجه به ادامه اظهارات ضیا هاشمی به نظر می رسد ماجرا از جای دیگری آب می خورد. همه ما می دانیم که تلویزیون خطوط قرمز فراوانی دارد، خطوط قرمزی که منصفانه اگر بنگریم برخی از آنها واقعا فقط دست و پاگیرند و عملکردشان فقط در این حد است که گره بر گره اضافه کنند، باز هم همه ما می دانیم که با گذر زمان این خطوط قرمز پررنگ تر، بیشتر و دست و پاگیرتر شده اند. همین موضوع سبب شده که بسیاری از کسانی که در رسانه ملی فعالیت می کردند، عطای کار در صدا و سیما را به لقایش ببخشند و دیگر با این رسانه همکاری نکنند. گذر زمان و بیشتر شدن افرادی که از رسانه ملی دور شدند، موجبات به زمین خوردن کلنگ شبکه نمایش خانگی را فراهم آورد، هنگامی که ماجرا پیش رفت آرام آرام این شبکه قد علم کرد و به عنوان رقیبی جدی برای رسانه ملی مطرح شد، اما این رقابت، زمان زیادی به طول نینجامید، چرا که خیلی زود شبکه نمایش خانگی، تلویزیون را پشت سر گذاشت. حال دیگر همه آنها که کار بلد بودند و قهر کرده از تلویزیون، رهسپار شبکه نمایش خانگی شدند، خب هم دستمزدها بیشتر بود، هم بدقولی ها کمتر و هم خطوط قرمز و سانسور در حداقل ممکن، چه چیزی از این بهتر؟ اینگونه شد که تلویزیون در اوج بی خیالی ناگهان یک روز صبح از خواب بیدار شد و دید غولی به نام شبکه نمایش خانگی جلویش ایستاده است. غول شدن شبکه نمایش خانگی در گذر زمان اتفاقات زیادی را رقم زد. یکی از این اتفاقات این بود که با ساخته شدن سریال های به قوف معروف «بی مرز» تابوهای بسیاری را شکسته شد، تابوهایی که در رسانه ملی به شدت مورد سانسور قرار می گرفت، تلویزیون که کما فی السابق به عملکرد خود ادامه می داد؛ اما شاید بتوان یکی از دلایلی که ضیا هاشمی هم به آنها اشاره کرده و موجباتی را فراهم آورد که وجود این شبکه برای برخی قابل تحمل نباشد، شکستن همین تابوها دانست. موضوعی که رفته رفته رنگ و بوی بیشتری به خود گرفت تا اینکه امروز این موضوع دیگر برای آن عده خاص قابل تحمل نیست و به قول معروف می خواهند هر طوری که شده، جلوی ادامه فعالیت این شبکه را بگیرند و خب چه سازمانی بهتر از صدا و سیما که ادامه فعالیت نمایش خانگی یا ارائه مجوز به آثارش، به آن واگذار شود. این در حالیست که همانطور که پیشتر در این گزارش به آن اشاره شد و البته ضیا هاشمی هم در اظهاراتش آن را بیان کرده رسانه ملی کماکان کمترین اهمیت را به خواسته های مخاطبانش داده و به قولی مخاطبانش را رها کرده است.

اما بخش دوم اظهارات ضیا هاشمی هم حاوی نکات مهمی است. او به همان مسائلی اشاره می کند که پیشتر هم کارگردانان و بازیگرانی که با رسانه ملی همکاری کرده اند به آنها اشاره کرده اند و هم ما در این گزارش بیان کردیم. اینکه تلویزیون بجز اندک مواردی، برنامه جذابی برای مخاطبان ندارد، آن هم در مقابل ماهواره ای که همه چیز را برای مخاطب مهیا کرده است. در واقع این موضوع دلیل محکمتری بر این ادعاست که رسانه ملی مخاطبش را رها کرده، چرا که اگر چنین نبود حتما به دنبال راه حلی می گشت تا مخاطب رفته به سمت ماهواره را به سوی برنامه های تلویزیون جذب و جلب کند، اما در عمل می بینیم که عکس این موضوع اتفاق می افتد و به جای اینکه رسانه ملی به صورت عملی اقدامی را انجام دهد تنها به ارائه آمارهای عجیب و غریب در توصیف خوب بودن برنامه های خودش بسنده می کند. حال یکی نیست بپرسد اگر اینهمه مخاطب دارید پس آنها که شب و روز پای ماهواره می نشینند، از کجا آمده اند؟ همانطور که در طول این گزارش اشاره کردیم، ضیا هاشمی هم معتقد است در چنین شرایطی چرا باید شبکه نمایش خانگی به دست رسانه ملی سپرده شود تا با دست خودمان درختی را که می توان از آن بهترین بهره برداری های فرهنگی و اقتصادی را کرد با سپردن به تلویزیون علنا خشک کنیم تا هیچکسی نتواند از آن استفاده کند. همانگونه که این شرایط برای خود تلویزیون اتفاق افتاده و پر بیراه نیست اگر بگوییم تلویزیون دیگر با مسیری که سالهاست در پیش گرفته عملا کارکرد خوراک فرهنگی دادن به مخاطب را از دست داده و تنها عده محدودی را از خود راضی نگه می دارد.

اگر موضوع سپردن مجوز شبکه نمایش خانگی به صدا و سیما حقیقت داشته باشد و تا چند وقت دیگر خبردار شویم که دیگر شبکه ای به نام شبکه نمایش خانگی نداریم و یا اگر هم داریم مانند شیری شده که تمام یال و کوپالش را بریده اند، به طور قطع با جریانی مواجه خواهیم بود که به مزاج خیلی ها خوشایند نیست. چرا که شبکه نمایش خانگی پس از آن، دیگر محملی برای فعالیت هنرمندان کاربلد نخواهد بود و مردم هم بخشی از سرگرمی های خوبی که داشتند را از دست خواهند داد. تمام اینها شرایطی را پدید خواهد آورد که هم اندک مخاطب باقی مانده برای تلویزیون و هم مخاطب زیاد شبکه نمایش خانگی از هر دوی این رسانه ها دل بکنند و برای اغنا و ارضای نیازهای فرهنگی شان مستقیما راهی شبکه های ماهواره ای شوند و سریال هایی را تماشا کنند که تابوشکنی شان هیچ حد و مرزی نمی شناسد و یکراست تخریب کانون و بنیان خانواده ها را هدف قرار داده است.

اگر موضوع سپردن مجوز شبکه نمایش خانگی به صدا و سیما حقیقت داشته باشد و تا چند وقت دیگر خبردار شویم که دیگر شبکه ای به نام شبکه نمایش خانگی نداریم و یا اگر هم داریم مانند شیری شده که تمام یال و کوپالش را بریده اند، به طور قطع با جریانی مواجه خواهیم بود که به مزاج خیلی ها خوشایند نیست. چرا که شبکه نمایش خانگی پس از آن، دیگر محملی برای فعالیت هنرمندان کاربلد نخواهد بود و مردم هم بخشی از سرگرمی های خوبی که داشتند را از دست خواهند داد. تمام اینها شرایطی را پدید خواهد آورد که هم اندک مخاطب باقی مانده برای تلویزیون و هم مخاطب زیاد شبکه نمایش خانگی از هر دوی این رسانه ها دل بکنند و برای اغنا و ارضای نیازهای فرهنگی شان مستقیما راهی شبکه های ماهواره ای شوند و سریال هایی را تماشا کنند که تابوشکنی شان هیچ حد و مرزی نمی شناسد و یکراست تخریب کانون و بنیان خانواده ها را هدف قرار داده است

رویدادهای هنری

کتابخانه‌ها دوباره تعطیل شدند

با توجه به تصمیم ستاد ملی مبارزه با کرونا شهر تهران و با هدف جلوگیری از انتشار عوامل بیماری‌زا، ارائه خدمات کتابخانه‌ای به اعضاء کتابخانه‌های عمومی شهر تهران از روز گذشته ۱۶ تیر لغایت پنجشنبه ۱۹ تعطیل اعلام شده است. در بازه زمانی اعلام شده با توجه به حضور نداشتن اعضا و مراجعان و به منظور بهره‌گیری مناسب از زمان، کتابداران شهر تهران با حضور در کتابخانه اقدام به اصلاح ثبت و ساماندهی و ورود اطلاعات منابع در سامانه مدیریت کتابخانه‌ها، تکمیل پروفایل کتابخانه در سامانه مدیریت کتابخانه‌ها و... خواهند کرد. به گزارش ایرنا، معرفی کتابخانه و خدمات آن و ایجاد صفحات کتابخانه در فضای مجازی، اجرای طرح رف خوانی در کتابخانه‌های عمومی مطابق با زمان‌بندی ابلاغی، معرفی کتاب‌های جشنواره رضوی در فضای مجازی و... به منظور ترویج و تشویق کاربران و اعضاء به شرکت در جشنواره کتاب‌خوانی رضوی و ادامه فعالیت‌های فرهنگی و ترویجی در فضای مجازی از جمله اقداماتی است که کتابداران با حضور در کتابخانه در این بازه زمانی انجام خواهند داد.

«ایستگاه سلام» می آید

سعید مرادی تهیه کننده فیلم «ایستگاه سلام» درباره این فیلم که با همکاری راه آهن جمهوری اسلامی ایران و درباره کرامات امام رضا (ع) ساخته شده است، گفت: این فیلم در رابطه با یک معجزه و تقابل بین شک و تردید است؛ تردید و شکی جدی نسبت به محبت اهل بیت و مواجهه یک خانواده ارمنی با موضوع معجزه و کرامات حضرت رضا (ع). به گزارش مهر، مرادی با اشاره به اینکه فیلم «ایستگاه سلام» در مراحل پایانی خود است، بیان کرد: زمان پخش این فیلم از صدا و سیما هنوز به صورت قطعی مشخص نشده با این حال فیلم ما برای بازبینی و ارزیابی به سازمان صدا و سیما تحویل داده شده و تا ۲ هفته آینده آماده پخش خواهد شد تا در شورای کنداکتور برای زمان پخش آن تصمیم گیری شود.

«من خانه‌م» جمع آوری شد

پس از انتشار کتاب «من خانه‌م» که حاوی نامه‌های خصوصی مرحوم عباس کیارستمی به همسرش بود، احمد کیارستمی نسبت به این موضوع اعتراض و اعلام کرد که این مسئله را پیگیری قضایی خواهد کرد. به گزارش ایلنا، مریم کیان‌ارثی (وکیل احمد کیارستمی و پروین امیرقلی) در این باره گفت: کتاب «من خانه‌م» بدون اذن خانم پروین امیرقلی (همسر سابق عباس کیارستمی) و احمد کیارستمی به انتشار رسیده است. همین موضوع سبب شد تا آقای کیارستمی و خانم امیرقلی نسبت به انتشار این کتاب شکایت کنند. در همین راستا با دستور قاضی محترم در این‌باره تحقیق شده و صدها جلد از این کتاب در دفتر نشر منتشر کننده توقیف و جمع‌آوری شده است.

شاهنامه خوانی

گفتار اندر زادن دختر ایرج

برآمد برین نیز یک چندگاه
شبستان ایرج نگه کرد شاه
یکی خوب چهره پرستنده دید
کجا نام او بود ماه آفرید
که ایرج برو مهر بسیار داشت
قضا را کنیزک ازو بار داشت
پری چهره را بچه بود در نهان
از آن شاد شد شهریار جهان
از آن خوب رخ شد دلش پر امید
بکین پسر داد دل را نوید
چو هنگامه زادن آمد پدید
یکی دختر آمد ز ماه آفرید
جهانی گرفتند پروردنش
بر آمد بناز و بزرگی تنش
مر آن ماه رخ را ز سر تا بپای
تو گفتی مگر ایرجستی بجای
چو بر جست و آمدش هنگام شوی
چو پروین شدش روی و چون مشک موی
نیا نام زد کرد شویش پشنگ
بدو داد و چندی بر آمد درنگ

کوتاه از هنر

«ماموریت غیرممکن» ممکن می شود

دولت بریتانیا به شماری از بازیگران مطرح هالیوود چون تام کروز و گروه ساخت فیلمش اجازه داد تا بدون پشت سر گذاشتن قرنطینه ۱۴ روزه سفر، کارشان را در این کشور از سر بگیرند. با معافیت این گروه، تولید فیلم‌های بزرگ هالیوودی در این کشور دوباره از سر گرفته می‌شود. اولیور داودن وزیر فرهنگ هفته پیش در این زمینه با تام کروز صحبت کرده بود و این تصمیم نیز نتیجه آن گفتگو است. به این ترتیب فیلمبرداری هفتمین فیلم از مجموعه فیلم‌های «ماموریت: غیرممکن» با بازی و تهیه کنندگی تام کروز در استودیوهای «لیوسدن» کمپانی وارنر که نزدیک لندن واقع است، شروع می‌شود. دولت بریتانیا روز جمعه فهرستی منتشر کرده بود که دربرگیرنده نام کشورهایی بود که شهروندان آنها می‌توانند بدون گذراندن قرنطینه ۱۴ روزه سفر، به بریتانیا بروند اما آمریکا در این فهرست جای نداشت. به گزارش مهر به نقل از ورایتی، داودن در این باره گفت: بزرگ‌ترین بلاک‌باسترهای دنیا و برنامه‌های تلویزیونی در بریتانیا ساخته می‌شوند و خلاقیت، تخصص و تخفیف‌های مالیاتی ما برای صنایع سرگرمی بسیار اهمیت دارد. این برای اقتصاد ما بسیار مهم است. با معاف کردن گروه‌های کوچکی از اعضای ساخت فیلم‌ها از قرنطینه سفر، ما می‌توانیم هم از اقتصادمان حمایت کنیم و هم دوربین‌ها را دوباره به کار بیندازیم و در عین حال سلامت را هم حفظ کنیم.

بابک کریمی مردم را به فکر وادار می کند

بابک کریمی بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون که این روزها فیلم «یلدا» به کارگردانی مسعود بخشی را روی پرده سینماها دارد، در گفتگویی بیان کرد: ما (در سینما) نه قدرت سیاسی داریم و نه قدرتی دیگر که بخواهیم مردم را به کاری وادار کنیم، ولی می‌توانیم از این طریق دیگران را به فکر کردن وادار کنیم. می‌توانیم سنگی در یک باتلاق بیندازیم تا موج ایجاد شود. ممکن است بگویند فیلم خوب درنیامده ولی این ارزش را داشت و دارد که درباره یک موضوع صحبت کنیم. چند وقت قبل که درباره رابطه رومینا و داستان فیلم «خانه پدری» بحث می‌شد خیلی‌ها آمدند و گفتند این فیلم برای آن خانواده ساخته نشده یا اگر پدر رومینا فیلم را می‌دید عوض نمی‌شد. این‌ها اصلا مهم نیست. آن پدر نتیجه یک طرز فکر است، نتیجه طرز فکری که در خانواده است، طرز فکری که در دروهمسایه و نگاه‌های مردم است که تو را با خود می‌برد، یک داس هم به دستت می‌دهد تا آن کار را انجام دهی. بابک کریمی به ایسنا گفت: جامعه ما از نظر صنعتی، امکانات پیشرفته‌ای دارد ولی به بلوغ فکری نرسیده‌ایم. مثلا خود من که در اینستاگرام صفحه دارم خیلی وقت‌ها نظرهای مردم برایم جالب است و آنها را حتماً می‌خوانم.

حسین علیزاده و تجربه آموزش آنلاین

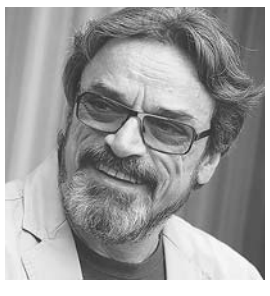

حسین علیزاده آهنگساز برجسته کشورمان درباره آموزش موسیقی به صورت آنلاین اظهار کرد: من مخالفتی با آموزش آنلاین ندارم ولی خودم در فضای آنلاین حضور ندارم؛ هر از گاهی به بهانهٔ رفع دلتنگی، یک سری کلیپ ضبط می‌کنم و برای هنرجویانم می‌فرستم. این آهنگساز همچنین نقش ردیف در فراگیری موسیقی ایران را پررنگ دانست و گفت: شما هر رشته‌ای را که بخوانید باید از گذشته‌ای عبور کنید تا تجربه به دست بیاورید. جوان‌ها قطعاً باید پایه‌ها را خوب بشناسند. شما در ادبیات نمی‌خواهید تبدیل به سعدی شوید ولی به هر حال باید سعدی را خوب بشناسید. اگر می‌خواهید بیان متفاوتی داشته باشید، باید بیان‌های دیگر را هم بشناسید. اگر ردیف را به‌عنوان حصار ببینیم و بگوییم همه تفکرتان صرفاً باید تقلید از این موضوع باشد، به‌نظرم نتیجه خوبی نخواهد داشت. حسین علیزاده درباره جدیدترین فعالیت‌های خود عنوان کرد: در چند ماه گذشته سه موسیقی فیلم کار کرده‌ام و یک سری کار از گذشته دارم که آنها نیاز به ضبط دارند و اگر فرصت شود آنها را ضبط می‌کنم. در حال حاضر به دلیل بیماری کرونا شرایط خاصی را تجربه می‌کنیم که قبلاً تجربه نکرده‌ایم. عضو شوراهای تخصصی، هیئت انتخاب و داوران درباره نحوه بازبینی آثار مرحله اول چهاردهمین جشنواره ملی موسیقی جوان گفت: اولین موردی که به محض شنیدن آثار تصمیم می‌گیریم این است که آیا آثار ارسالی در سطح جشنواره هستند یا خیر. معمولاً تعداد نوازندگان برجسته سه‌تار در سنین پایین کم‌اند. از بین افرادی که در جشنواره شرکت کرده‌اند، تعداد زیادی نوازندگی‌شان در سطح راه‌یابی به جشنواره نیست. البته خوشحالیم که تعداد زیادی به ساز سه‌تار علاقه‌مندند، اما احساس می‌کنم به‌خاطر شرایط موجود به‌دلیل بیماری کرونا راهنمای کمتری داشته‌اند و کیفیت آثار در این دوره در بخش سه‌تار کمی پایین است. به گزارش ایسنا، او در پاسخ به این سؤال که جشنواره موسیقی جوان چقدر توانسته مؤثر باشد توضیح داد: به‌نظرم وجود این جشنواره یکی از اتفاق‌های مثبت موسیقی کشور است.

آگهی ماده ۳ قانون تعیین تکلیف اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و مشاعی

هیات حل اختلاف مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک منطقه دو قم تصرفات مالکانه مفروزی متقاضیان پرونده های تشکیلی طبق قانون مذکور را براساس گزارش کارشناسان و به استناد مدارک موجود در پرونده به شرح آرا، ذیل تایید نموده اند.

۱-رای شماره ۰۴۶ ۱۳۹۹۶۰۳۳۰۰۰۲۰۰۳۰۴۶ مربوط به پرونده کلاسه ۱۳۹۷۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۲۷۱۷ خانم مرضیه محققی فرزند علی در قسمتی از ششدانگ قطعه زمین که در آن احداث بنا شده به مساحت ۴۸ مترمربع پلاک شماره ۲۱۸۵ و ۲۱۸۶ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم مبایعه نامه عادی خریداری مع الواسطه از عزیزاله محدودی مالک رسمی طبق سند قطعی شماره ۷۸۳۶۵ مورخ ۱۳۶۹/۶/۲۶ دفترخانه ۳ قم (م الف ۶۵۳۵)

۲- رای شماره ۱۳۹۸۶۰۳۳۰۰۰۲۰۱۵۳۰۹ مربوط به پرونده کلاسه ۱۳۹۵۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۱۵۲۰ آقای علی نباتی فرزند جعفر در قسمتی از سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین که در آن احداث بنا شده به مساحت ۱۰۶/۹۲ مترمربع پلاک شماره ۱ فرعی از ۲۲۹۵ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم سند رسمی شماره ۱۸۳۸۳۷ مورخ ۱۳۹۵/۷/۴ دفتر ۳قم (م الف۶۵۳۷)

۳- رای شماره ۱۳۹۸۶۰۳۳۰۰۰۲۰۱۵۳۰۸ مربوط به پرونده کلاسه ۱۳۹۵۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۱۵۱۹ خانم فاطمه زهرا حیدری فرزند ابراهیم در قسمتی از سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین که در آن احداث بنا شده به مساحت ۱۰۶/۹۲ مترمربع پلاک شماره ۱ فرعی از ۲۲۹۵ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم سند رسمی شماره ۱۸۳۸۳۷ مورخ ۱۳۹۵/۷/۴ دفتر ۳ قم (م الف۶۵۳۶)

۴- رای شماره ۱۳۹۹۶۰۳۳۰۰۰۲۰۰۰۸۲۷ مربوط به پرونده کلاسه ۱۳۹۸۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۰۷۹۲ آقای علی مرادخانی محمودآبادی فرزند حیدرعلی در قسمتی از ششدانگ قطعه زمین که در آن احداث بنا شده به مساحت ۱۰۴/۵۰ مترمربع پلاک شماره ۲۳۰۴ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم مبایعه نامه عادی خریداری مع الواسطه از احمد شریعتی ثبت دفتر ۱۰ صفحه ۳۸ (م الف۶۵۳۸)

۵- رای شماره ۱۳۹۹۶۰۳۳۰۰۰۲۰۰۳۰۴۱ مربوط به پرونده کلاسه ۱۳۹۸۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۱۷۲۲ آقای علیرضا فلاحی فرزند حسنعلی در قسمتی از ششدانگ قطعه زمین به مساحت ۹۶/۳۰ مترمربع پلاک شماره ۵ فرعی از ۲۳۰۲ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم مبایعه نامه عادی خریداری مع الواسطه از خداداد احمدی آذینه و قهرمان احمدی آذینه ثبت دفتر ۹۱ صفحه ۲۷۰ (م الف۶۵۳۹)

۶-رای شماره ۱۳۹۹۶۰۳۳۰۰۰۲۰۰۲۰۰۳۳ مربوط به پرونده کلاسه ۱۳۹۲۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۰۴۸۶ آقای محمد دیوبند فرزند رجب در قسمتی از ششدانگ قطعه زمین که در آن احداث بنا شده به مساحت ۷۳/۵۰ مترمربع پلاک شماره ۱۹۴۰/۳۳ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم مبایعه نامه عادی خریداری مع الواسطه از سکینه داودآبادی (م الف ۶۵۴۱)

۷-رای شماره ۱۳۹۹۶۰۳۳۰۰۰۲۰۰۳۲۱۸ مربوط به پرونده کلاسه ۱۳۹۵۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۰۵۲۹ آقای مصطفی یعقوبلو مقدم فرزند هیبت اله در قسمتی از ششدانگ قطعه زمین که در آن احداث بنا شده به مساحت ۱۲۲/۸۳ مترمربع پلاک شماره ۱۸۷۷/۴۰۵ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم مالکیت متقاضی طی سند مالکیت مشاعی ثبت دفتر ۳۶۲ صفحه ۵۸۷(م الف ۶۵۴۳)

۸-رای شماره ۱۳۹۹۶۰۳۳۰۰۰۲۰۰۳۲۴۵ مربوط به پرونده کلاسه ۱۳۹۸۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۲۴۴۳ آقای علی اکبر عسگری فرزند جعفر در قسمتی از ششدانگ قطعه زمین که در آن احداث بنا شده به مساحت ۶۹ مترمربع پلاک شماره ۱۹۴۱/۱۶۱/۶۵۴ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم مبایعه نامه عادی خریداری مع الواسطه از دلبر محمدپور (م الف ۶۵۴۴)

۹-رای شماره ۱۳۹۹۶۰۳۳۰۰۰۲۰۰۱۸۱۵ مربوط به پرونده کلاسه ۱۳۹۸۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۲۰۷۲ آقای بهرامعلی زمانی فرزند محمدعلی در قسمتی از ششدانگ قطعه زمین که در آن احداث بنا شده به مساحت ۱۰۰ مترمربع پلاک شماره ۱۹۵۶/۳۴۴ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم مبایعه نامه عادی خریداری مع الواسطه از عباس چهرقانی بزچلوئی (م الف ۶۵۴۵)

۱۰-رای شماره ۱۳۹۹۶۰۳۳۰۰۰۲۰۰۰۳۲۳ مربوط به پرونده کلاسه ۱۳۹۲۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۰۰۷۶ آقای هادی حشمتیان فرزند میرزاعلی در قسمتی از ششدانگ قطعه زمین که در آن احداث بنا شده بمساحت ۱۱۳ متر مربع از پلاک شماره ۲۵۶۰/۵/۲۶/۴۴ اصلی بخش دو قم مالکیت متقاضی طی سند رسمی میباشد (م الف ۶۵۴۶)

۱۱- رای شماره ۱۳۹۹۶۰۳۳۰۰۰۲۰۰۰۶۵۰ مربوط به پرونده کلاسه ۱۳۹۸۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۰۷۷۳ آقای ابوالفضل رشیدی اورنجقی فرزند قادر در قسمتی از ششدانگ قطعه زمین که در آن احداث بنا شده به مساحت ۹۱/۱۰ مترمربع پلاک شماره ۲۲۷۲ اصلی واقع در قم بخش دو حوزه ثبت ملک اداره دو قم مبایعه نامه عادی خریداری مع الواسطه از حسن محمدی ثبت دفتر ۱۴۷ صفحه ۳۰۶(م الف ۶۵۴۷)

۱۲- رای شماره ۱